

Column

Van slem tot splinter, van singleton tot renonce, van snijden tot duiken, van vork tot dummy – elke benaming kent haar oorsprong, betekenissen, anekdotes en associaties. In iedere uitgave van Bridge neemt bridgeliefhebber Cor Oliemeulen bekende termen onder de loep.

STAYMAN DRAAIDE DE BOEL OM

Toen ik nog schaakte, leek het me een aardig idee om een opening te bedenken. Een opening die mijn naam zou dragen. Nog meer dan over conventies bij bridge zijn er bij schaken bibliotheken vol geschreven over op welke manieren je een spel kunt beginnen. Uren, dagen en weken vulde ik blocnotes met de 'Oliemeulen-variant van het Spaans'. Met dit wapen zou ik mijn tegenstander volledig overrompelen. Op de schaakclub boekte ik enkele succesjes, totdat een veel betere speler simpelweg zijn koning in de hoek plaatste. Hoe had ik al die tijd die logische zet over het hoofd kunnen zien?

Trump heeft een toren, Mandela een brug, Halley een komeet, Margherita een pizza en een historische held als Michiel de Ruyter tientallen straten (nóg wel). Onlangs las ik dat een zeldzame daas met een goed gevuld achterwerk is vernoemd naar zangeres Beyoncé. Ik moet het doen met een calimerocomplex. Die schaakopening met mijn naam zal er nooit komen, en ook voor het verzinnen van een fantastische bridgeconventie ben ik te laat geboren.

De Amerikaanse topbridger Samuel Stayman had in de jaren veertig meer mazzel. Zijn bescheiden bridgemaatje verzoon een ingenieus antwoord op 1SA, maar Stayman publiceerde als eerste over die conventie en is nu de bekendste naam in de mondiale bridgewereld. Veel minder bekend is 'namyats': een opening op vierniveau in klaveren of ruiten om een fraaie hand in respectievelijk harten of schoppen aan te geven. Stayman bedacht zelf deze conventie en draaide simpelweg zijn naam om. De meesten van ons moeten het helaas doen met een naam die omgekeerd voor geen meter klinkt, waardoor wij even kansloos zijn als iemand die de Vijfde van Beethoven op een triangel speelt.

COR OLIEMEULEN